Lietas arhīva Nr. K30-0829-20/43
ECLI:LV:RVPT:2020:0210.11092004119.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2020. gada 10. februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K. Kazārova,
piedaloties prokuroram I. Orubam,
zvērināta advokāta palīgam R. Kurmim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125. panta trešās daļas. Tiesa

konstatēja:

/pers. B/ nodarīja tīšu smagu miesas bojājumu, kas vainīgās neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei.

/pers. B/ 2019. gada 15. janvārī ap plkst. 22.00 atradās savā un /pers. C/ kopīgajā dzīvesvietā - dzīvoklī /adrese A/, kur kopīgi ar /pers. C/ un paziņu /pers. D/ lietoja alkoholu.

Alkohola lietošanas laikā, ap plkst. 22.45, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, starp /pers. B/ un /pers. C/ dzīvokļa virtuvē izcēlās strīds. Strīda laikā, virtuvē, /pers. B/, būdama alkohola ietekmē, dusmu vadīta par /pers. C/ piedāvājumu stāties dzimumattiecībās, paņēma virtuves nazi un tīši, ar netiešu nodomu, kas vērsts uz to, lai nodarītu nenoteiktu kaitējumu /pers. C/ veselībai, un pieļaujot dažāda smaguma miesas bojājumu iespēju, vienu reizi iedūra /pers. C/ vēdera rajonā, nodarot cietušajam miesas bojājumus.

Tādā veidā /pers. B/ darbību rezultātā cietušajam /pers. C/ nodarīti šādi miesas bojājumi: durti-griezts penetrējošs ievainojums vēderā ar taisnā muskuļa, starpmuskulārās artērijas un aknas bojājumiem, kas sarežģījās ar ārēju un iekšēju asiņošanu, asinsizplūdumu vēderplēves dobumā, hemorāģisku šoku.

No eksperta atzinuma Nr.l16 izriet, ka /pers. C/ nāve iestājās Rīgas Austrumu klīniskās universitātes slimnīcā, stacionārā "Gaiļezers" 2019. gada 17. janvārī no durti-griezta penetrējoša ievainojuma vēderā ar taisnā muskuļa, starpmuskulārās artērijas un aknas bojājumiem, kas sarežģījās ar ārēju un iekšēju asiņošanu, asinsizplūdumu vēderplēves dobumā, hemorāģisku šoku.

Augstāk minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai un ir cēloniskā sakarā ar /pers. C/ nāves iestāšanos 2019. gada 17. janvārī.

Tādējādi /pers. B/ nodarīja cietušajam /pers. C/ tīšu smagu miesas bojājumu, kas bīstams dzīvībai, un vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei.

Ar aprakstītajām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, par kuru atbildība paredzēta Krimināllikuma 125. panta trešajā daļā.

Paužot attieksmi pret apsūdzību, /pers. B/ norādīja, ka savu vainu atzīst daļēji, jo viņas darbību rezultātā iestājusies cietušā nāve, tomēr tas bijis nelaimes gadījums, nevis tīši nodarīts smags miesas bojājums. Apsūdzētā neatzina cietušās pieteikto morālā un materiālā kaitējuma kompensāciju.

Apsūdzētā izmantoja savas tiesības sniegt liecību un tiesai liecināja, ka ar cietušo dzīvojusi kopā vairāk kā gadu. Pieņēmusi viņu pēc atbrīvošanās no ieslodzījuma vietas, cerēdama, ka viņš būs palīgs ikdienas darbos. Apmēram pusgadu /pers. C/ centies iekārtoties darbā, tad šo ieceri atmetis. Sācis intensīvi lietot alkoholu, bijis fiziski un seksuāli vardarbīgs. Viņam bijušas nenormālas seksuālas prasības, kuras apmierinājis ar varu.

Notikuma dienā /pers. C/ ar /pers. D/ gatavojuši malku ziemai, lietojuši alkoholu. Kad /pers. B/ ieradusies mājās, /pers. D/ devusies gulēt, bet /pers. C/ sācis apsūdzētajai seksuāli uzmākties, sācis viņai vilkt nost bikses, pieprasījis stāties dzimumattiecībās. Zinot, ka /pers. C/ vienmēr kļūst vardarbīgs, aizstāvoties paņēmusi nazi un viņam iedūrusi. Neesot gribējusi viņu nogalināt. Neesot uzskatījusi, ka savādākā veidā varēs izvairīties no /pers. C/. Palīgā nevienu neesot saukusi, arī neesot mēģinājusi iziet no telpas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta pirmā punkta nosacījumiem nolasītas apsūdzētās pirmstiesas procesā sniegtās liecības.

Nopratināta 2019. gada 16. janvārī (l.l. 46., tulkojums l.l.47.) kā aizturētā, /pers. B/ liecināja, ka dzīvo /adrese B/, kopā ar /pers. C/. 2019. gada 15. janvārī ap pulksten 18.00 dzīvoklī ienākusi kaimiņiene /pers. D/. Kopā ar /pers. C/ un /pers. D/ lietojuši alkoholu.

Ap pulksten 22.45 iegājusi virtuvē, kur atradās /pers. C/ un viņu starpā sācies konflikts, jo /pers. C/ vēlējies ar apsūdzēto nodarboties ar seksu. /pers. B/ paņēmusi nazi un iesitusi /pers. C/ vēdera apvidū. /pers. C/ nokritis uz grīdas. Apsūdzētā pateikusi /pers. D/, ka iedūrusi /pers. C/, izsaukusi NMP. Vainu atzīst pilnībā, izdarīto nožēlo.

Nopratināta kā aizdomās turētā 2019. gada 17. janvārī un 2019. gada 22. jūlijā (l.l.53., tulkojums l.l. 54., l.l. 66., tulkojums l.l.67.) /pers. B/ liecināja, ka iepriekš sniegtās liecības uztur. Papildus norāda, ka nazis, ar ko iedūrusi /pers. C/, atradās virtuvē uz galda. Konflikti ar /pers. C/ notikuši bieži, viņš neesot strādājis, lietojis alkoholu. Iedūrusi /pers. C/ emociju uzplūdā, neapzinoties savas rīcības sekas, bijusi alkohola reibumā. Nožēlo izdarīto.

Nopratināta kā apsūdzētā 2019. gada 9. septembrī (l.l. 85.) /pers. B/ liecināja, ka piekrīt apsūdzībā norādītajiem apstākļiem. Savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo. /pers. C/ viņu bieži sitis, slikti izturējies pret viņas suni. Notikuma dienā vienu reizi iedūrusi /pers. C/ vēdera apvidū, pēc tam iegājusi istabā un izsaukusi policiju.

Noklausoties nolasītās liecības, apsūdzētā tās apstiprināja.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās tiesas sēdē sniegtās liecības vērtējamas kā sniegtas nolūkā mazināt savu vainas pakāpi un realizējot izraudzīto aizstāvības pozīciju. Tiesa par patiesām un /pers. B/ vainu apstiprinošām atzīst viņas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības. Minētajās liecībās /pers. B/ detalizēti apraksta, kā nodarījusi /pers. C/ miesas bojājumus, bet arī faktiski pamato savas rīcības iemeslus ar atrašanos reibumā, dusmām par to, ka /pers. C/ piedāvā viņai stāties dzimumattiecībās.

Neraugoties uz apsūdzētās daļēju vainas atzīšanu, tiesa atzīst apsūdzētās /pers. B/ vainu viņai inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā par pierādītu.

Neraugoties uz /pers. B/ vainas daļēju atzīšanu, apsūdzētās vaina pierādīta ar sekojošiem pierādījumiem lietā.

Cietusī/pers. H/ tiesai liecināja, ka /pers. C/ ir viņas dēls. Cietušai neesot zināmi notikušā apstākļi. No savas meitas uzzinājusi, ka /pers. C/ aizvests uz slimnīcu. Vēlāk no slimnīcas saņemts zvans, ka /pers. C/ miris. Cietusī nekad neesot bijusi ciemos pie /pers. C/ un apsūdzētās Sarkandaugavā. Dēls kopā ar apsūdzēto dzīvojis apmēram gadu. Nezinot, vai dēls pret apsūdzēto bijis vardarbīgs. Dēls teicis, ka gribot ātrāk tikt projām no apsūdzētās, bet viņam nebija citas dzīves vietas. Neko nezinot par apsūdzētās personību, dzirdējusi nostāstus, ka viņa lietojot alkoholu. Uztur tādas kaitējuma kompensācijas summas, kādas norādītas lietas materiālos. Mantisko kaitējumu veido bēru izdevumi. Izmeklētāja esot teikusi, ka var prasīt morālā kaitējuma kompensāciju, cik lielu vēlas, tāpēc norādījusi 10000 eiro.

Ilgu laiku dēlu bija uzturējusi, gājusi pie viņa uz ieslodzījuma vietu. Dēlam piedāvājusi dzīvot kopā, bet viņš nevēlējās, viņam gribējās dzīvot brīvāk. Viņam bijušas problēmas ar alkoholu. Nezinot, vai dēls varētu būt bijis pret apsūdzēto fiziski un seksuāli vardarbīgs. Dēls neesot ārstējies psihiatriskajā slimnīcā, cita kriminālprocesa ietvaros viņam esot veikta psihiatriskā ekspertīze.

Lieciniece/pers. D/ tiesai liecināja, ka notikuma vakarā satikusies ar /pers. B/ un /pers. C/. Kopīgi lietojuši alkoholu, pēc kā lieciniece aizgājusi gulēt. Viņu pamodinājusi /pers. B/, visapkārt bijušas asinis. /pers. B/ teikusi, ka nogalinājusi /pers. C/. Pēc tam atbraukusi policija. Notikuma vakarā /pers. B/ ar /pers. C/ nestrīdējās, viņi apskāvušies, viss bijis kārtībā. Pirms aizmigusi, nekas neesot liecinājis par strīdu. Izsaukusi policiju un kamēr ieradās policija, ar apsūdzēto sēdējusi istabā. /pers. B/ pārdzīvojusi par notikušo, teikusi, ka pati neatceras, kā to izdarījusi.

Tiesas sēdē, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, tika nolasītas liecinieces /pers. D/ iepriekš sniegtās liecības (l.l.13- 14).

2019.gada 15.janvārī lieciniece /pers. D/ liecināja, ka 2019. gada 15. janvārī ap plkst.18:00 atnākusi ciemos pie savas paziņas /pers. B/, /adrese/, kopā ar /pers. B/ un viņas faktisko vīru /pers. C/ virtuvē lietojuši alkoholiskos dzērienus. Apmēram 22:00 abas ar /pers. B/ aizgājušas uz istabu, kur divatā lietojušas alkoholiskos dzērienus. /pers. C/ palicis lietot alkoholu virtuvē. Apmēram plkst.22:45 /pers. B/ aizgājusi uz virtuvi, bet lieciniece palikusi istabā. No istabas dzirdējusi kā /pers. B/ ar /pers. C/ strīdas virtuvē, bija troksnis. /pers. B/ no virtuves ienākusi istabā, rokas viņai bijušas ar asinīm, viņa teikusi, ka ar nazi sadūrusi /pers. C/. /pers. B/ izsaukusi ātro palīdzību, lieciniece iegājusi virtuvē un ieraudzījusi uz muguras guļošu /pers. C/. Viņš neko neesot runājis. /pers. C/ krūtis bija ar asinīm. Pēc dažām minūtēm atbraukuši policijas darbinieki un ātrā palīdzība.

Lieciniece /pers. D/ apstiprināja savas pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības.

Papildus /pers. D/ tiesai liecināja, ka apsūdzētajai ar cietušo bijis nenozīmīgs vārdisks konflikts, bet pēc tam viss bija kārtībā. Pati neesot redzējusi, ka cietušais vardarbīgi izturētos pret /pers. B/, bet redzējusi, ka /pers. B/ uz sejas ir zilumi, tādi gadījumi bijuši vairāki. Nezinot, vai apsūdzētā ārstējusies no traumām, kas iegūtas vardarbīgas rīcības rezultātā. /pers. B/ viņai teikusi, ka /pers. C/ esot pret viņu seksuāli vardarbīgs. Viņš vēlējies seksuālas attiecības, bet /pers. B/ pretojusies, tad /pers. C/ viņu sitis.

Lieciniece /pers. J/ tiesai liecināja, ka pazīstot /pers. B/, viņa dzīvojusi kopā ar liecinieces brāli /pers. C/. Neesot bijusi klāt viņu konfliktā, bet zinot, ka viņi nevarējuši sadzīvot. Kopā dzīvojuši apmēram gadu. /pers. C/ pie /pers. B/ dzīvojis piespiedu kārtā, jo viņam neesot bijis citas dzīvesvietas. Apsūdzētā un /pers. C/ lietojuši alkoholu. Lieciniece pieļāva, ka /pers. C/ varētu būt bijis vardarbīgs, bet par seksuālu vardarbību neko nezinot. Pret savu ģimeni agresīvs neesot bijis.

Liecinieks/pers. L/ tiesai liecināja, ka notikuma dienā pildījis savus darba pienākumus VP, saņēmis izsaukumu, ka esot sadurts vīrietis. Ierodoties notikuma vietā, konstatējis ievainotu vīrieti, blakus atradies nazis ar asins pēdām. Kamēr ieradās neatliekamā medicīniskā palīdzība, ar dvieli turējis ciet aizspiestu dūriena vietu. Cietušais bija pie samaņas, nosaucis savu vārdu. Istabā sēdējusi apsūdzētā un vēl viena sieviete. /pers. B/ paskaidrojusi, ka sadūrusi cietušo, jo cietušais viņu izvarojis, bet neteica, kad tas noticis. Apsūdzētā pēc vairākkārtīgas jautāšanas atzinusi, ka esot vainīga pie cietušā saduršanas. Apsūdzētā uzreiz nevarējusi atbildēt, jo bijusi uztraukusies, bet nemēģinājusi izvairīties.

Lieciniece/pers. M/ tiesai liecināja, ka dzīvojot ar /pers. B/ vienā kāpņutelpā, gan viņa, gan pārējie mājas iedzīvotāji redzējuši, ka apsūdzētā bijusi piekauta, ar salauztu roku, ar izsistiem zobiem. /pers. C/ pret liecinieci neizturējās agresīvi, bet pret citiem bijis agresīvs. Viņš slikti izturējies pret dzīvniekiem. /pers. B/ dzīvesvietā neesot dzirdējusi konfliktsituācijas, jo dzīvo piektajā stāvā, bet apsūdzētā – otrajā. Visiem bijis zināms, ka /pers. C/ esot agresīvs pret /pers. B/. Nezinot, vai /pers. C/ pret apsūdzēto bijis seksuāli vardarbīgs.

Lieciniece/pers. N/ tiesai liecināja, ka /pers. B/ esot viņas draudzene. Zinot, ka apsūdzētās rīcības dēļ gājis bojā cilvēks, bet uzskata, ka /pers. C/ ar savu rīcību to izprovocējis, jo viņš vairākkārtīgi sitis /pers. B/, bija viņu iebaidījis. Tāpat cietušais daudz lietojis alkoholu. Pati esot redzējusi /pers. C/ vardarbības sekas, jo pēc katra notikuma satikusies ar /pers. B/. Redzējusi, ka /pers. C/ bijis stiprā alkohola reibumā un gribējis sist /pers. B/. Lieciniece iejaukusies, bet /pers. B/ teikusi, ka viss esot kārtībā, paši tikšot galā. Par seksuālo vardarbību neko nezinot, bet iespējams, /pers. B/ bijis kauns stāstīt. Pirms kopdzīves ar cietušo /pers. B/ alkoholu esot lietojusi ļoti minimāli, pēc kopdzīves uzsākšanas – ļoti bieži un daudz.

No izklāstītajām apsūdzētās, cietušās un liecinieku liecībām iespējams konstatēt, ka /pers. B/ izdarījusi viņai inkriminēto noziedzīgo nodarījumu – tīši nodarījusi /pers. C/ smagus miesas bojājumus, kas viņas neuzmanības dēļ bijis par iemeslu cietušā nāvei. /pers. B/ izraudzītais miesas bojājumu nodarīšanas rīks – virtuves nazis, ķermeņa daļa, pa kuru miesas bojājumi nodarīti – vēdera apvidus, nepārprotami liecina, ka apsūdzētai bija iespēja apzināties, ka viņa darbības var izraisīt smagas sekas.

Turklāt par to, ka sadūrusi cietušo /pers. B/ uzreiz pēc notikušā darījusi zināmu lieciniekiem – /pers. D/, /pers. L/. Tiesa neapstrīd liecinieku liecību patiesumu, jo kā izriet no liecībām, neraugoties uz to, kādās attiecībās liecinieki bijuši ar apsūdzēto, liecinieki liecināja, ka /pers. B/ esot teikusi, ka nogalinājusi cietušo.

Izklāstītajos pierādījumos esošo ziņu kopums ļauj pamatoti atzīt, ka tie pierāda pierādīšanas priekšmetā ietilpstošo faktu esamību, proti, ka /pers. B/ izdarījusi Krimināllikuma 125. panta trešajā daļā paredzēto noziegumu.

Tiesa konstatē cēloņsakarību starp /pers. B/ darbībām un /pers. C/ nāves iestāšanos.

Tiesa atzīst, ka no iepriekš izklāstītajām liecinieku /pers. D/, /pers. L/ liecībām iespējams izdarīt pārliecinošus secinājumus par apsūdzētās /pers. B/ vainu izvirzītajā apsūdzībā. No liecībām izriet, ka apsūdzētā /pers. B/, sakarā ar sadzīves konfliktu, tīši nodarījusi /pers. C/ miesas bojājumus. Liecinieces /pers. N/ secinājums, ka apsūdzētā /pers. B/ izdarījusi slepkavību, jo /pers. C/, būdams vardarbīgs, pats to provocējis, un liecinieces /pers. M/ viedoklis, ka /pers. C/ bijis pret apsūdzēto agresīvs un seksuāli vardarbīgs atzīstams par liecinieču subjektīvu viedokli, kas neapstiprinās ar citiem pierādījumiem lietā, vien ar /pers. B/ apgalvoto.

No liecinieku /pers. D/, /pers. J/, /pers. M/ liecībām secināms, ka starp /pers. C/ un apsūdzēto /pers. B/ pastāvējušas konflikta attiecības.

Tiesa neatstāj bez ievērības to, ka liecinieciem /pers. D/, /pers. M/ un /pers. N/ ar apsūdzēto pastāv personīgas attiecības, tādēļ minētās liecinieces, sniedzot liecības izraugās apsūdzētajai /pers. B/ labvēlīgu faktu izklāstu.

Līdztekus procesa dalībnieku liecībām apsūdzētās /pers. B/ vainu pierāda sekojoši rakstveida pierādījumi lietā:

Ar neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartes kopiju (l.l.37-38) pierādīts, ka 2019.gada 15.janvārī plkst. 23:16:16 saņemts izsaukums no policijas darbinieka, ka /pers. C/ ir durts ievainojums vēderā, kas norāda uz apsūdzībā norādītajiem apstākļiem.

Ar policijas darbinieka ziņojumu (l.l.1), apskates protokolu, fototabulu un eksperta darba protokolu (l.l.4-5; 7-10; 6) pierādīti apstākļi, kas norāda uz notikuma vietu un noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rīku, kas izklāstīti apsūdzībā.

Ar telefonogrammu (l.l.3.) apstiprinās, ka /pers. C/ nogādāts Austrumu slimnīcā ar sākotnējo diagnozi penetrējoša brūce, durta vēderā, vēdera orgānu plīsumi, priekšējās sienas brūce ar aknu bojājumiem, asins izplūdums vēderā, hemorāģisks šoks, stāvoklis smags;

No Eksperta atzinuma Nr.196B/19 (l.l.29-30), secināms, ka uz naža asmens atrastās asinis pieder /pers. C/, kas pierāda, ka ar notikuma vietā izņemto noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas rīku (nazi) tika sadurts /pers. C/.

No Eksperta atzinuma Nr. 116 (l.l. 21-6), secināms, ka /pers. C/ konstatētais durti-griezts penetrējošs ievainojums vēdera ar taisnā muskuļa, starpmuskulārās artērijas un aknas bojājumiem ir nodarīts ar duroši griezošu naža veida priekšmetu. Minētie miesas bojājumi pēc sava rakstura ir pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai, kas ir cēloniskā sakarā ar /pers. C/ nāves iestāšanos, kas radušies 2019. gada 15.janvārī apstākļos, kas izklāstīti apsūdzībā un ko pierāda iepriekš uzskaitītie pierādījumi.

Ar lietā esošo Medicīniskās pārbaudes protokolu Nr.298 un Ķīmiski toksikoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem Nr.479 (l.l.59; 60) ir pierādīts, ka apsūdzētā /pers. B/ noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdī ir bijusi alkohola un narkotisko vielu reibumā.

Tāpat apsūdzētās vaina inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pierādīta ar pārējiem kriminālprocesa materiāliem to kopumā.

Aizstāvība izvirzīja argumentu, ka apsūdzētā /pers. B/ attaisnojama, jo lietā pastāv Krimināllikuma 29. panta pirmajā daļā paredzētie apstākļi - /pers. B/ atradusies nepieciešamās aizstāvēšanās situācijā.

Tiesa izvirzīto argumentu noraida, jo nekonstatē, ka /pers. C/ notikuma dienā būtu pret apsūdzēto /pers. B/ pielietojos vardarbību - uzbrucis un apsūdzētā /pers. B/, lai atvairītu šo uzbrukumu, būtu spiesta nodarīt /pers. C/ kaitējumu. Apstāklis, ka /pers. C/ pret apsūdzēto /pers. B/ bijis rupjš vai nesavaldīgs, neattaisno apsūdzētās rīcību – smagu, dzīvībai bīstamu miesas bojājumu nodarīšanu /pers. C/, kas ir cēloniskā sakarā ar viņa nāvi.

Apsūdzētā /pers. B/ miesas bojājumus /pers. C/ nodarīja ar netiešu nodomu, kas izpaudās kā vienaldzība pret savas darbības kaitīgajām sekām.

Tiesību doktrīnā ir pausts viedoklis, ka vainīgajam jāatbild par faktiski nodarītajiem miesas bojājumiem, ja viņa nodoms, nodarot miesas bojājumus, bijis nekonkretizēts *(sk.Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX-XVII nodaļa), U.Krastiņš, V.Liholaja – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 281.lpp.)*.

Atbilstoši Krimināllikuma 10. panta trešajā daļā noteiktajam, noziedzīgs nodarījums atzīstams par izdarītu aiz noziedzīgas nevērības, ja persona nav paredzējusi savas darbības vai bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, kaut gan pēc nodarījuma konkrētajiem apstākļiem tai vajadzēja (objektīvais attieksmes pret seku iestāšanās iespējamību kritērijs) un tā varēja minētās kaitīgās sekas paredzēt (subjektīvais kritērijs).

Tiesību doktrīnā atzīts, ka noziedzīga nevērība pret nāves iestāšanos Krimināllikuma 125. panta trešajā daļā ietvertajā sastāvā izslēdz konkretizētu nodomu attiecībā pret nodarāmā miesas bojājuma bīstamību dzīvībai. Vainīgais izslēdz konkretizētu nodomu attiecībā pret nodarāmā miesas bojājuma bīstamību dzīvībai, vainīgais paredz, ka viņa rīcības rezultātā var tikt nodarīts smags miesas bojājums, bet neparedz, ka tas būs bīstams dzīvībai, tas ir tāds, kas var izraisīt cilvēka nāvi, kaut gan pēc nodarījuma konkrētajiem apstākļiem tam vajadzēja un tas varēja minētās sekas paredzēt *(sk. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa (IX-XVII nodaļa), U.Krastiņš, V.Liholaja – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 292.lpp.*).

Tiesa atzīst, ka konkrētajos apstākļos apsūdzētajai /pers. B/ vajadzēja un viņa varēja paredzēt, ka tīšs dūriens ar nazi /pers. C/ ķermenī var izraisīt /pers. C/ nāves iestāšanās iespēju.

Izvērtējot pārbaudītos pierādījumus to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu, ka apsūdzētās /pers. B/ apsūdzībā norādītās darbības atbilst Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā paredzētajam noziedzīgajam nodarījumam, un tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes.

Turklāt tiesai, pārbaudot lietā savāktos pierādījumus, nerodas šaubas, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 19.pantam, būtu vērtējamas par labu apsūdzētajai. Pierādījumi lietā iegūti un nostiprināti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, līdz ar to pieļaujami pierādīšanā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētās /pers. B/ darbības ir pareizi kvalificētas pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, un par šīm darbībām apsūdzētā ir sodāma.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu, daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta nosacījumiem, Krimināllikuma 125. panta trešajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums atzīstams par sevišķi smagu noziegumu.

Par apsūdzētās /pers. B/ personību noskaidrots, ka agrāk trīs reizes sodīta, sodāmība dzēsta, Latvijas Republikas pilsone, strādā SIA "/firma/" un SIA "/firma/", atraitne.

Tiesa nekonstatē faktus, ko saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu būtu pamats atzīt par atbildību mīkstinošiem apstākļiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu apsūdzētās atbildību pastiprina ar vardarbību saistītā noziedzīgā nodarījuma izdarīšana pret personu, ar kuru apsūdzētā bijusi pastāvīgās intīmās attiecībās un ar kuru viņai bijusi kopīga saimniecība, bet saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12.punktu /pers. B/ atbildību pastiprina nozieguma izdarīšana alkohola, narkotisko un psihotropo vielu ietekmē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu, soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Izvērtējot iepriekš izklāstīto, tiesa atzīst, ka Krimināllikuma 35.pantā izvirzītā soda mērķa sasniegšana iespējama, notiesājot apsūdzēto /pers. B/ ar brīvības atņemšanu.

No Krimināllikuma 125.panta trešās daļas sankcijas izriet, ka likumdevējs par konkrēto noziedzīgo nodarījumu kā vienīgo pamatsoda veidu ir paredzējis brīvības atņemšanu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas, un ar probācijas uzraudzību vai bez tās.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu, to, ka lietā nav konstatēti atbildību mīkstinoši apstākļi, konstatēti divi atbildību pastiprinoši apstākļi. Ievērojot šos apstākļus, tiesa atzīst, ka sods nav nosakāms tā minimālajā sankcijā paredzētajā apmērā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 125. panta trešās daļas sankcijas nosacījumiem tiesa piespriež /pers. B/ papildsodu – probācijas uzraudzību, nolūkā uzraudzīt /pers. B/ uzvedību, sekmētu viņas resocializāciju un novērstu jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.

Tiesa nepiemēro /pers. B/ papildsodu – mantas konfiskāciju, jo atzīst iepriekš norādīto sodu par pietiekamu /pers. B/ ietekmēšanas līdzekli.

Cietusī /pers. H/ tiesas sēdē uzturēja materiālā kaitējuma kompensāciju Eur 975 apmērā, un morālā kaitējuma kompensāciju EUR 10000 apmērā.

Kriminālprocesa likuma 22.pantā noteikts, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Kriminālprocesa likuma 350. panta pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteiktā samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisku zaudējumu. Kompensācija ir kriminaltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā labprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Attiecībā par pieteikto materiālā kaitējuma kompensāciju cietusī /pers. H/ paskaidroja, ka minētie izdevumi ir bēru izdevumi.

Tiesa atzīst, ka pieteiktā materiālā kaitējuma kompensācija ir apmierināma, jo tiesa atzīst par pamatotiem izdevumus, kas saistīti ar bēru rīkošanu, un lietā ir iesniegti pierādījumi par Eur 975, apmaksu (l.l.75; 76).

Attiecībā par pieteikto morālā kaitējuma kompensāciju cietusī paskaidroja, ka morālā kaitējuma kompensāciju EUR 10000 apmērā viņa faktiski

izraudzījusies nejauši. Tomēr arī norādīja, ka ilgu laiku rūpējusies par savu dēlu /pers. C/.

Izvērtējot cietušās /pers. H/ pieteikumu par nodarītā morālā kaitējuma atlīdzību, tiesa ņem vērā apsūdzētās vainas pakāpi, cietušās fizisko un morālo ciešanu pakāpi, ievērojot saprātīgumu un taisnīgumu.

Morālā kaitējuma nodarīšana un pienākums atlīdzināt nodarīto morālo kaitējumu ir sekas personas prettiesiskām, tīšām darbībām vai darbībām aiz neuzmanības, kā rezultātā ir apdraudēta cietušā drošība, veselība un citas vērtības. Morālais kaitējums nav izsakāms mantiskajās vērtībās un to nevar atlīdzināt kā zaudējumu.

Morālais kaitējums ir personai piemītošu nemantisku labumu vai ar likumu aizsargātu interešu prettiesisks aizskārums, kas personai radījis ciešanas, pārdzīvojumus, sāpes.

Lai izvērtētu piespriežamo morālā kaitējuma atlīdzības apmēru, tiesa vadās no tiesu prakses, ievērojot cilvēktiesību principus un citus kritērijus. Atlīdzības apmēru par nodarīto morālo kaitējumu nosaka tiesa pēc saviem ieskatiem, ņemot vērā morālā kaitējuma smagumu un sekas.

Tiesa uzskata, ka, nosakot kaitējuma kompensācijas apmēru, ir jāņem vērā arī vainīgās personas subjektīvā attieksme pret nodarījumu, izdarītā noziedzīgā nodarījuma smagums un vainas forma.

Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētā /pers. B/ ir darba spējīga persona. Pierādījumi par citiem sevišķiem apstākļiem, kuri būtu jāņem vērā, vērtējot apsūdzētās mantisko stāvokli, tiesai netika iesniegti. Tomēr tiesai jāievēro, ka apsūdzētās mantiskais stāvoklis ir fakultatīvs kritērijs, kurš nav jāņem par pamatu nosakot atlīdzības apmēru, taču tiesai pret to ir jābūt iecietīgai. Vienlaikus tiesa atzīst, ka ar lielas kompensācijas piespriešanu nav pieļaujama vienas personas mantas palielināšanās uz otras personas rēķina un morālā kaitējuma apmērs nevar kalpot kā sods apsūdzētajam par nodarīto.

Analizējot cietušās /pers. H/ morālo ciešanu pakāpi, tiesa atzīst, ka cietušās garīgās ciešanas un pārdzīvojumi notikušā sakarā, zaudējot dēlu, nenoliedzami sagādāja ilgstošas morālas ciešanas, nepārejošu morālu aizskārumu, uz kuru kompensāciju cietušajai ir tiesības. Notikušais cietušajai ir neizmērojama trauma, jo tas cietušajai ir neatgriezenisks zaudējums.

Nosakot morālā kaitējuma kompensācijas apmēru, tiesa ņem vērā Augstākās tiesas 2010/2011.gada tiesu prakses apkopojumā par morālā kaitējuma kompensāciju kriminālprocesā noteiktās rekomendācijas un tā pielikumā Nr.3 norādītos kompensācijas apmērus par noziedzīgiem nodarījumiem pēc Krimināllikuma 125.panta.

Tiesa, izvērtējot minēto kopumā, uzskata, ka cietušās morālās kaitējuma kompensācijas summa par morālo aizskārumu ir nosakāma EUR 4150, no kuras atskaitāma valsts izmaksātā kompensācija EUR 2150, no apsūdzētās piedzenot EUR 2000. Minētā summa ir pamatota un pietiekama morālā aizskāruma atlīdzināšanai un taisnīguma nodibināšanai konkrētajā kriminālprocesā.

Kā redzams no lietas materiāliem Juridiskās palīdzības administrācija cietušajai /pers. H/ ir izmaksājusi EUR 2150 apmērā (l.l.99; 100).

Likumu "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 4.panta pirmās daļas 4.punkts nosaka, ka Juridiskās palīdzības administrācijai ir uzdevums regresa kārtībā vērsties pret vardarbīgā noziedzīgā nodarījuma izdarītāju un 16.pants nosaka, ka Juridiskās palīdzības administrācija pret vardarbīga noziedzīga nodarījuma izdarītāju pārņem cietušā tiesības uz kompensāciju izmaksātās summas apmērā.

No apsūdzētās par labu valstij ir piedzenama izmaksātā valsts kompensācija EUR 2150.

Aizstāvību tiesas sēdēs apsūdzētajai pēc norīkojuma realizēja aizstāvis R. Kurmis, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu, Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr. 1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību", no valsts līdzekļiem izmaksājami EUR 266,20, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmās daļas nosacījumiem piedzenami no apsūdzētās /pers. B/.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu no /pers. B/ piedzenami procesuālie izdevumi EUR 122,75 apmērā par veikto medicīnas pārbaudi alkohola un citu vielu klātbūtnes noteikšanai.

Drošības līdzeklis – pieteikšanās noteiktā laikā policijas iestādē atceļams pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā. Tiesa negroza piemēroto drošības līdzekli uz smagāku, jo /pers. B/ nav likusi šķēršļus kriminālprocesa virzībai, tāpat tiesai nav pamata uzskatīt, ka viņa varētu izvairīties no tiesas sprieduma izpildes.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta nosacījumiem lietisko pierādījumu – CD-R disku ar audioierakstiem no Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta, pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt pie kriminālprocesa materiāliem, bet lietiskos pierādījumus - /pers. B/ roku nagu nogriezumus, /pers. B/ asins un siekalu paraugu atlikumus, nazi un nomazgājumu no grīdas atlikumu, kas glabājas pie krimināllietas, pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā – iznīcināt. Lietisko pierādījumu - /pers. B/ džemperi un bikses, kas glabājas pie krimināllietas, pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atdot /pers. B/.

Ņemot vērā iepriekš teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 520., 527. un 528. pantu, tiesa

nosprieda:

/pers. B/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Krimināllikuma 125.panta trešās daļas un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

Brīvības atņemšanas soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2019. gada 15. janvāra līdz 2019. gada 17. janvārim.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas sākumu skaitīt no /pers. B/ faktiskās aizturēšanas dienas.

Drošības līdzekli – pieteikšanos noteiktā laikā policijas iestādē atcelt pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. H/, personas kods /personas kods/, mantiskā kaitējuma kompensāciju Euro 975 (deviņi simti septiņdesmit pieci eiro) un morālā kaitējuma kompensāciju Euro 2000 (divi tūkstoši eiro).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un pienākumu iesniegt tiesai dokumentus par kaitējuma kompensāciju atlīdzināšanu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā Euro 266,20 (divi simti sešdesmit seši eiro 20 eiro centi) par valsts nodrošināto juridisko palīdzību kriminālprocesā.

Noteikt 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas procesuālo izdevumu labprātīgai nomaksai kontā Nr. LV68TREL1060001239300 (saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, TRELLV22, iemaksas mērķis: procesuālie izdevumi krimināllietā Nr.11092004119), pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Piedzīt no /pers. B/ (personas kods /personas kods/) valsts labā cietušajai izmaksāto valsts kompensāciju Euro 2150 (divi tūkstoši simtu piecdesmit eiro) apmērā.

Noteikt apsūdzētajai 30 dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās kompensācijas labprātīgai nomaksai kontā Nr. LV68TREL1060001239300 (saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, TRELLV22, iemaksas mērķis: Valsts kompensācijas summas samaksa krimināllietā Nr. 11092004119), pēc kā maksājuma veikšanas faktu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Piedzīt no /pers. B/ (personas kods /personas kods/) valsts labā procesuālos izdevumus par veikto medicīnisko pārbaudi Euro 122,75 (simtu divdesmit divi eiro 75 eiro centi).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 30 (trīsdesmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas un pienākumu iesniegt Vidzemes priekšpilsētas tiesas kancelejā Rīgā, Jēzusbaznīcas ielā 6, dokumentus par procesuālo izdevumu atlīdzināšanu. Procesuālie izdevumi iemaksājami jebkurā kredītiestādē Valsts Policijas, reģistrācijas Nr. 90000099040, adrese: Čiekurkalna 1. līnija1, k-4. Saņēmēja iestāde: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000099040, BIC kods TRELLV22, konts LV96TREL2140091033000. Norādīt kriminālprocesa Nr. 11092004119.

Lietisko pierādījumu – CD-R disku ar audioierakstiem no Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta, pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atstāt pie kriminālprocesa materiāliem.

Lietiskos pierādījumus - /pers. B/ roku nagu nogriezumus, /pers. B/ asins un siekalu paraugu atlikumus, nazi un nomazgājuma no grīdas atlikumu, kas glabājas pie krimināllietas, pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā – iznīcināt.

Lietiskos pierādījumus - /pers. B/ džemperi un bikses, kas glabājas pie krimināllietas, pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā atdot /pers. B/.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilna tiesas sprieduma pieejamības diena – 2020. gada 5. marts.

Tiesnese K. Kazārova